

EDITORIAL

Fernández i el deute

L'esperada Assemblea General de la SAD del Gimnàstic va acabar ahir tal com estava previst: amb els números presentats, un deute molt elevat i diverses qüestions dels accionistes, que els assistents a la taula presidencial van escoltar minuciosament i que van contestar. En aquest sentit, José María Fernández, actual president de la SAD i màxim responsable econòmic durant l'etapa de Xavier Salvadó a la presidència, va defensar-se com va poder de les acusacions que va rebre

sobre la gestió anterior. Cal recordar que durant aquests poc més de deu mesos de mandat, Fernández sempre ha culpats Xavier Salvadó i l'anterior director general, Antoni Pinilla, de les operacions realitzades, que van deixar el club en una situació molt complicada. Ahir, Fernández va continuar amb el mateix discurs i va deixar clar que durant l'anterior etapa ell no sabia part del que es feia al club, en la vessant econòmica. Però, ell no n'era el màxim representant?

TRIBUNA

Ambigüitat política i canvi de discurs

La campanya i precampanya electoral per decidir el nou govern de Catalunya suposarà, esperem, per damunt de tot, fer un balanç de la darrera legislatura, plantejar alternatives de programes, i escollir qui ha de tenir la màxima responsabilitat del país pels propers anys. El debat és aquest, malgrat que és possible que per part d'alguns es vulgui parlar d'altres coses, segurament més anecdòtiques que reals, per «burlar» a la ciutadania la discussió en positiu sobre si és possible trobar alternatives diferents, i sobre tot millors a les posades en pràctica pel trigovern en els darrers set anys.

El repte és ben clar, malauradament i pel que fa als primers moviments no van per la línia desitjada, sinó que el que s'intueix és un interès per discutir de



Lluís Badia
Advocat

qüestions com el tema dels «debats a dos», quan l'important és sens dubte parlar dels programes, intentar centrar el debat polític sobre una qüestió purament circumstancial, i no aprofundir en altres tan evidents com la pèrdua d'autoritat del propi president de la Generalitat, desautoritzat per un dels seus socis en un tema con-

cret, o per la disbaixa del tripartit en el propi disseny de determinades opcions infraestructurals del país, per no recordar la irresponsabilitat d'altres càrrecs de l'Administració, fent compatible ser a l'Executiu i manifestar-se contra el propi Govern, en un exercici d'incoherència escandalosa, són línies per les quals no s'hauria de transitar.

Per altra banda, tampoc es poden oblidar les pròpies crítiques al model de govern dels seus socis, en manifestar-se expressament en contra de la seva reelecció, és a dir, tot el que sigui necessari per no parlar de les autèntiques mancances que han portat el país a un nivell de rebuig evident i majoritari per part de la seva ciutadania.

Però és que si a més s'analitzen algunes propostes plantejades d'uns i altres al govern avui, tam-

bé s'aprecia un replantejament en molts assumptes dels que han format part de la seva proposta de gestió; així, el tema de la limitació de velocitat a l'entrada de la capital catalana té cada dia menys suport des dels propis que la van imposar, per no dir d'altres qüestions menys mediàtiques com les multes lingüístiques o la prohibició del burka, on es canvia d'opinió ara que toca anar a demanar el suport electoral.

Sembla que estem instal·lats en un model d'ambigüitat política per intentar no perdre, cada suposat suport captiu, inclosiu manifestant-se contra els seus propis actes al capdavant del govern; el canvi de discurs en temes veritablement importants és una mostra de la manca de consistència d'una fórmula de coalició on l'únic important era el «poder pel

poder» obviat les pròpies contradiccions ideològiques i programàtiques de les quals tots érem conscients, i que ara en un moment de presumible «fallida electoral» es volen recompondre al cost que calgui.

Finalment, estic segur que l'única via de futur possible és parlar clar dels temes reals que afecten la gent, reconeixent, si fos el cas, errors comesos, en conseqüència, explicar la capacitat de Catalunya per recuperar el seu prestigi, la fórmula per tornar a crear empreses i llocs de treball; o inclosiu l'aposta per una educació competitiva, i evidentment un model de finançament que no es deixi «aparcats» en les nostres expectatives per molts anys. Optar per altres vies és garantia de frustració general inacceptable, esperem que per a tots.

Humilitat no existeix en el vocabulari del govern municipal

Dilluns vaig llegir l'ensabonada que una vegada més feia la Sra. Flòria a l'Alcalde Ballesteros i al govern municipal.

I un dia més es tornen a posar medalles, sense el més mínim pudor ni humilitat. Perquè s'ha de tenir molt poca humilitat per intentar fer creure als ciutadans que l'enderroc de l'Hostal del Sol és obra i gràcia de Ballesteros. «Trenta anys esperant una foto històrica» diu la Sra. Flòria. «Vam dir que ho resoldríem i ho hem fet», reitera. I jo em pregunto d'entrada: Si fa trenta anys que s'esperava la foto històrica de l'enderroc, perquè Ballesteros no el va fer en els seus anys de govern amb l'Alcalde Recasens (1983-1989) ni tam-



Jordi Miquel Sendra Vellvé
Conseller del Grup Municipal de CiU

poc després durant els anys 1995 a 1999 quan ell era regidor i el seu company Burgasé era el Tinent d'Alcalde d'Urbanisme?

És fàcilment comprovable que la major part d'aquesta feina la va fer el govern municipal de CiU i que, una vegada més l'únic que fa el Sr. Ballesteros és rematar-la (?)

i posar-se a la foto amb el peto reflectant i el casc. Els puc assegurar que a CiU estem molt contents i molt orgullosos amb l'enderroc de l'Hostal del Sol, perquè tenim la satisfacció de veure culminar un llarg procés en el qual hem participat com a actors protagonistes des de fa més d'una dècada.

A més de les converses i negociacions dels primers anys; les heme-roques municipals poden donar fe dels acords presos: actes de la Junta de Portaveus (23-12-05, 28-02-06, 10-07-06, 11-10-06, 31-10-06) de la Junta de Govern Local (04-12-06), del Consell Pleneri (17-07-06, 13-11-06)), convenis amb les diferents propietats (13-11-06). Des de finals dels noranta fins al canvi de govern fa tres anys

i mig. I com a documents públics que són, estan a la disposició de la ciutadania de Tarragona.

Les maneres de fer de Ballesteros i el seu govern s'han convertit en un costum que ja cansa. Va passar amb el Bloc Riva i Garcia, va passar amb els blocs de la Plaça de Primer de Maig a Torreforta, va passar amb El Corte Inglés, passa avui amb l'Hostal del Sol i així passarà fins al maig de l'any que ve perquè de grans projectes, Ballesteros no n'ha executat cap de propi. Tot és herència del govern anterior de CiU perquè volíem projectar la ciutat més enllà del l'estricta electoralisme dels quatre anys de legislatura, amb projectes sòlids que el pot inaugurar avui. Dissortadament Balleste-

ros no deixarà res per inaugurar en els propers anys, perquè tota la preocupació que ha tingut ha estat en arregar voreres amb els diners de Zapatero sense establir les bases del futur. Això sí, porta més medalles que el Blasmus de Dames i Vells i el Màgic Andreu junts.

Per tant, al Cèsar el que és del Cèsar. Voldria acabar amb dues cites. Una d'Ernest Hemingway: «El secret de la saviesa, del poder i del coneixement és la humilitat». I l'altre del gran Winston Churchill: «El polític es converteix en estadista quan comença a pensar en les properes generacions i no en les properes eleccions». D'humilitat i sentit d'Estat, en van vostres prou mancats, Sr. Ballesteros.

diari més
tarragona - reus - costadaurada
Edita: Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001 - issn: 1579-5659

C/ Sant Agustí, 21, 3r.
43003 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 21 47 21
C/Sor Lluïsa Estivill, 16, baixos.
43202 REUS
977 32 78 43 Fax 977 31 09 41
www.diarimes.com

Director General:
Carles Abelló

Cap de publicitat:
Contxi Joan
Disseny editorial:
Carles Magrané
Cap de distribució:
Jaume Cañada

Directora: **Silvia Jiménez**. [redaccio@mestarragona.com]

Redacció: **Laia Díaz, Carme Mas, Esther Valcárcel, Vicente Izquierdo, Mònica Just, Antonio Ramos**. Especials: **Laura Gómez**. Tancament: **Mario López**.
Fotografia: **Roser Sans, Olívia Molet, Cristina Aguilar**. Edició de publicitat: **Sara Sorando**. Distribució: **Marta López**. Administració: **Núria Clos**
Publicitat: **Maria Molleda, M. Jesús del Hierro, Carmen Soto, Mercè Ripoll, Antònia Turull**. [publicitat@mestarragona.com]
Imprimeix: **Indugraf Offset, S.A.**

Distribució controlada:
PSD